

prvim godinama škole skupili učenici s raznih jezičnih područja, a naročito zbog dosta lošeg jezika nastavnika pojedinih predmeta kao i zbog potrebe usvajanja pravilnog književnog jezika, odlučila je radna zajednica nastavnika hrvatskog ili srpskog jezika, da na školi organizira na početku školske godine tjedan čistoće jezika.

Na nekoliko sastanaka, od kojih su nekima prisustvovali i rukovodioci omladine, prodiskutiran je i načinjen plan rada. Zamišljeno je, da tjedan ima tri dijela: pripremni, izvršni i zaključni. U pripremnom dijelu održala su se predavanja o jeziku za nastavnike i za učenike, na kojima su iznesene najčešće jezične pogreške jednih i drugih. Zatim su učenici, pod vodstvom nastavnice crtanja, izradili nekoliko prigodnih parola o jeziku iz Preradovićevih, Njegoševih i Nazorovih djela, a svaki razred opet za sebe barem po jednu parolu za razred. Na sastanku književne družine posebno je diskutirano o tjednu i učešću mladih prijatelja književnosti u tom tjednu.

U drugom, izvršnom dijelu, koji je trajao od 13.—19. X., započelo se najprije predavanjima, zapravo posebnim satima stručnih nastavnika u svakom razredu o jeziku, njegovim ljepotama, značenju i važnosti jezika u samoj struci i o najčešćim jezičnim pogreškama, koje se javljaju u razredu. Nadalje, prema zaključku sastanka nastavnika, svi su nastavnici na svakom koraku pazili na izražavanje učenika, ispravljali ih, upućivali i slično. Isto to su morali međusobno činiti i sami učenici, i to ne samo na satu, ne samo za vrijeme odmora, nego i za učenja i zabave. Književna družina proučila je dva aktualna članka iz 1. broja »Jezika«, koji je upravo izašao. Na kraju tjedna, na inicijativu omladine, održano je književno veče, koje je imalo dva dijela: literarni, gdje su se recitali i čitali ponajljepši odlomci naših

klasika, i šaljivi, u kojem su učenici na zgodan način izvrgli ruglu najčešće svoje pogreške.

U trećem, zaključnom dijelu tjedna postavilo se započetim navikama, stalno se pazilo na pravilnost jezika, pa se popravljao prvenstveno jezik kajkavaca i čakavaca, a štokavci su upozoreni, da ne kvare svoj jezik pod utjecajem jače, kulturnije sredine. Ako k tome pribrojimo žive diskusije o jeziku u zbornici, češću upotrebu naših jezičnih pomagala i rječnika, dobit ćemo kratku, ali realnu sliku ovih nastojanja, koja su u prva dva dijela postigla uspjeh, ali — nažalost — u trećem pokazala, da posao oko jezika još nije završen, da će se u tom smjeru morati još mnogo raditi. Pokazalo se, da se nastojanja u tjednu čistoće jezika treba da produže u toku čitave školske godine, iako ne s tolikim intenzitetom.

S. D.

DRUGO GODIŠTE »JEZIK«

Ovim brojem započinje se drugo godište našeg časopisa, koji su naša javnost i štampa prošle godine ne samo lijepo primile, nego i povoljno ocijenile. Savjet za prosvjetu, nauku i kulturu Narodne Republike Hrvatske preporučio je prošle godine svim školama i nastavnicima, pogotovu filolozima, da se pretplate na »Jezik«, jer je »njegovo značenje vrlo veliko za sve javne radnike, a pogotovu za nastavnike svih vrsta školak«.

Uredništvo »Jezika« se nada, da će se i ove godine oko njega okupiti svi ljubitelji jezika i književnosti. Najveću pomoć očekuje ponovo od nastavnika gimnazija, koji mogu preporučiti časopis učenicima najviših razreda.

Po odluci odbora Hrvatskog filološkog društva broj je članova uređivačkog odbora smanjen zbog tehničkih razloga, što znači, da časopis i dalje nastavlja istim putem.

U.

JEZIK, časopis za kulturu hrvatskoga književnog jezika. — Izdaje Hrvatsko filološko društvo u Zagrebu. — Uređuje redakcioni odbor: *Josip Hamm, Mate Hraste, Ljudevit Jonke*. — Odgovorni urednik: *Ljudevit Jonke*. — Časopis izlazi svaka dva mjeseca.